

ROMÂNIA

TRIBUNALUL MEHEDINȚI
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Sentința Nr. 90/2020
Ședința publică de la 28 Mai 2020
Completul compus din:
PREȘEDINTE Dorinel Zoican
Grefier Olivia Elena Cionac

Pe rol judecarea cauzei de contencios administrativ și fiscal privind pe reclamantii SC COBRA BOATS DIVISION SRL, SC WATER TAXI ORȘOVA SRL, SC CEMID INVESTMENTS SRL, PFA CIOVICA N. NICOLAE, I.I. BLIDARIU M. ILIE și I.I. OPREA Z. GHEORGHE-MIRCEA și pe pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI ORȘOVA, având ca obiect anulare act emis de autorități publice locale nr. 28/30.04.2019.

La apelul nominal făcut în ședința publică au lipsit părțile.
Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință care învederează instanței faptul că dezbaterile în cauză au avut loc în ședința publică din data de 25.05.2020 și au fost consemnate în încheierea de ședință din aceeași zi, ce face parte integrantă din prezenta hotărâre.

TRIBUNALUL,

Asupra cauzei de față, constată următoarele:

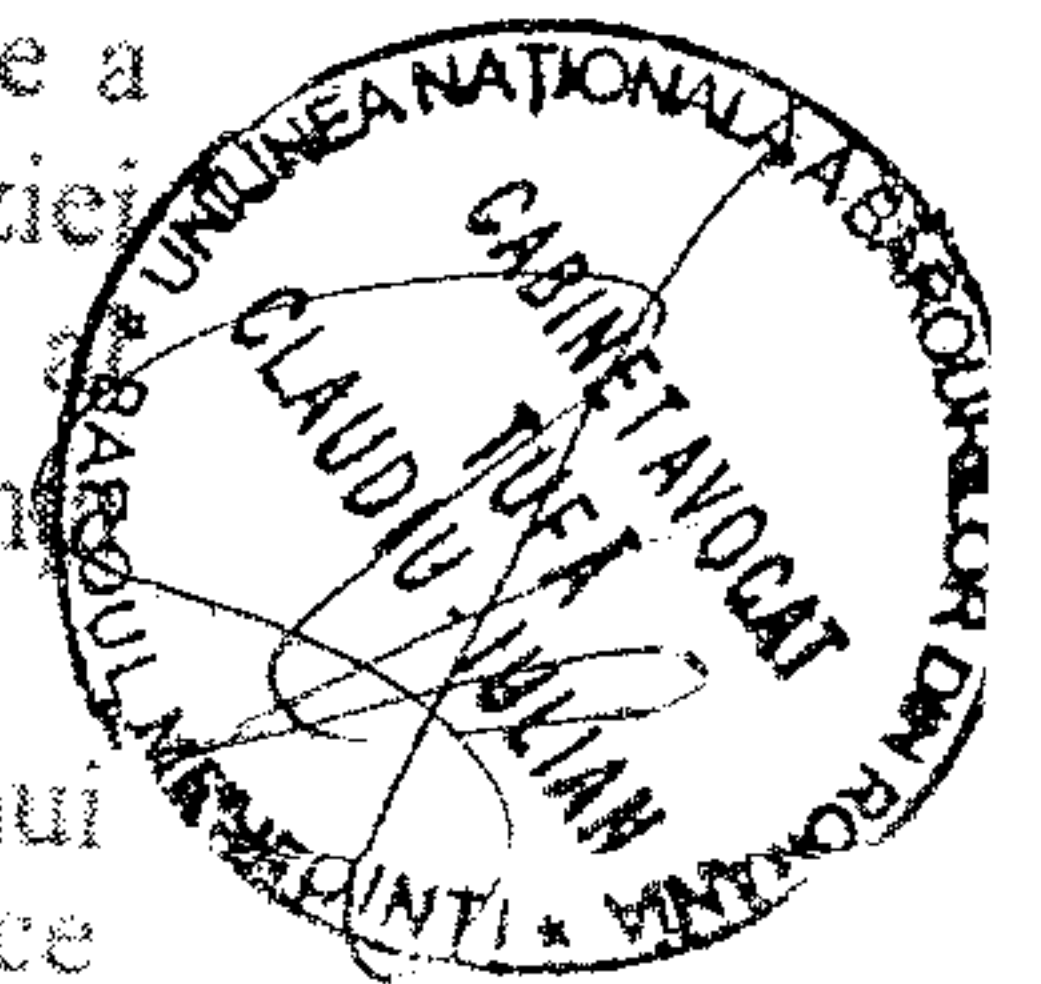
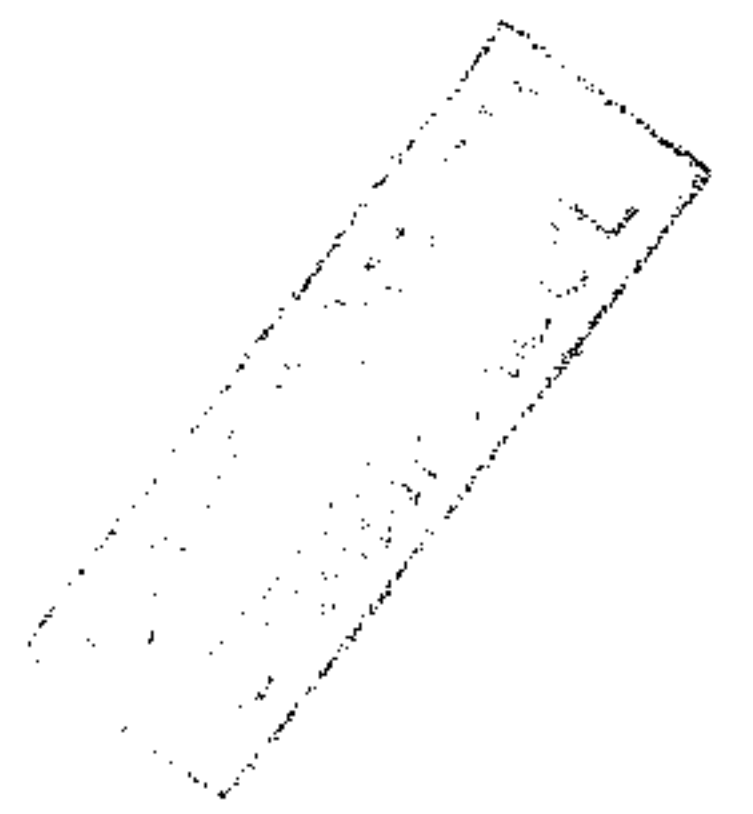
Prin cererea adresată Tribunalului Mehedinti la data de 24.05.2019 și înregistrată sub nr. 1323/101/2019, reclamantii SC COBRA BOATS DIVISION SRL, SC WATER TAXI ORȘOVA SRL, SC CEMID INVESTMENTS SRL, PFA CIOVICA N. NICOLAE, I.I. BLIDARIU M. ILIE, I.I. OPREA Z. GHEORGHE-MIRCEA și I.I. MATCA ROXANA a chemat în judecată pe pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI ORȘOVA, solicitând ca prin hotărârea ce se va pronunța să se dispună anularea HCL nr. 28/30.04.2019, adoptata de parat, având ca obiect emiterea Acordului de Ocupare temporara teren din domeniul public si stabilirea unor reguli menite sa asigure un climat optim si echitabil pentru toți cei care dețin în proprietate pontoane plutitoare amplasate pe luciul de apa al Golfului Cerna de-a lungul Falezii Turistice a municipiului Orșova, întrucât o consideră vădit abuziva si lipsita, efectiv, de orice temei legal, cu cheltuielile de judecata.

În motivare au arătat că paratul a emis unilateral actul administrativ contestat, nesocotind în mod grosier și total ilegal legea, argument pentru care este lovit de nulitate absoluta.

Au invocat faptul că acesta a fost dat cu încălcarea și în disprețul dispozițiilor Legii nr.52/2003, privind transparenta decizionala în administrația publica, republicata, dupa cum urmează:

Astfel, la art. 1 din Legea nr.52/2003 se stipulează, expres, regulile procedurale minimale aplicabile pentru asigurarea transparente decizionale în cadrul admnstratiei publice locale și desigur, în raporturile acesteia cu cetățenii, iar scopul reglementarii este acela de a spori gradul de responsabilitate al administrației fata de cetățean, ca beneficiar al deciziei administrative, implicând, totodată, participarea activă a acestuia, atat în procesul de luare a deciziilor administrative, cat și în procesul de elaborare al actelor normative, cu consecința sporirii gradului de transparenta la nivelul administratiei publice.

Față de aceste circumstanțe, au susținut că H.C.L.-ul atacat are natura juridica a unui act administrativ de autoritate, respectiv de putere publica cu caracter normativ, ce produce

efecte juridice cu caracter general si impersonal si reglementează raporturi privind desfășurarea unor activități economice, in speța, fiind edictate reguli sub forma unui regulament si instituie taxe de ocupare temporara-teren, pentru amplasare pasarela-pontau plutitor, folosite in scop comercial de agenții economici, in suma de 4 000 lei/an si pentru amplasare pasarela-ponton plutitor, folosit in scop necomercial, pentru pescari si persoane-fizice, in cuantum de 1000 lei/an, cat si taxe pentru ancorare- ambarcațiuni la pontoanele aparținând municipiului Orșova, altele decât cele pentru agrement nautic in scop necomercial, in suma de 2 lei/zi; in cazul celor pentru agrement nautic in scop comercial, taxa in suma de 15 lei/zi.

Prin urmare, au apreciat că sunt încălcate in mod evident si prevederile art.2 din lege, privind cele trei principii reglementate, și anume: primul, constând in informarea in prealabil, din oficiu, a cetățenilor si persoanelor juridice interesate asupra problemelor de interes public, care urmează sa fie dezbătute, precum si asupra proiectelor de acte normative, urmat de consultarea acestora in procesul de elaborare al respectivelor proiecte si participarea activa la luarea deciziilor administrative de o asemenea natură.

Au arătat că în acest sens, la art. 3 sunt definiți si termenii utilizați de reglementare: deci, prin noțiunea act normativ se înțelege actul emis sau adoptat de o autoritate publica, cu aplicabilitate generala, iar obligația de transparenta presupune obligația autorităților de a informa si de a supune dezbaterii publice proiectele de acte normative si de a permite accesul tuturor la adoptarea acestor decizii administrative.

Au apreciat că asa fiind, in raport de prevederile legale enunțate, avem certa nesocotire a dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 52/2003, prin care s-a stabilit imperativ procedura participării persoanelor interesate la procesul de elaborare al actelor normative si la cel de adoptare al deciziilor, de către autoritatea administrației publice locale, implicata in elaborarea unor astfel de acte.

Ca atare, au susținut că autoritatea publica locala, in concret, primarul municipiului Orșova, dupa redactarea proiectului de hotărâre nr. 24/15.04.2019, avea obligația sa publice un anunț referitor la aceasta acțiune pe site-ul propriu, sa-l afișeze la sediu într-un spațiu accesibil publicului si sa-l transmită către mass-media centrală sau locala, potrivit art. 7 alin.(1). Alin.(2) - (6) ce prevăd inclusiv termenul in care se publica anunțul, de cel puțin 30 de zile lucratoare înainte de supunere spre avizare de către autorități, componenta dosarului privind acest anunț si termenul limita pana la care se pot formula propuneri privind proiectul de act normativ.

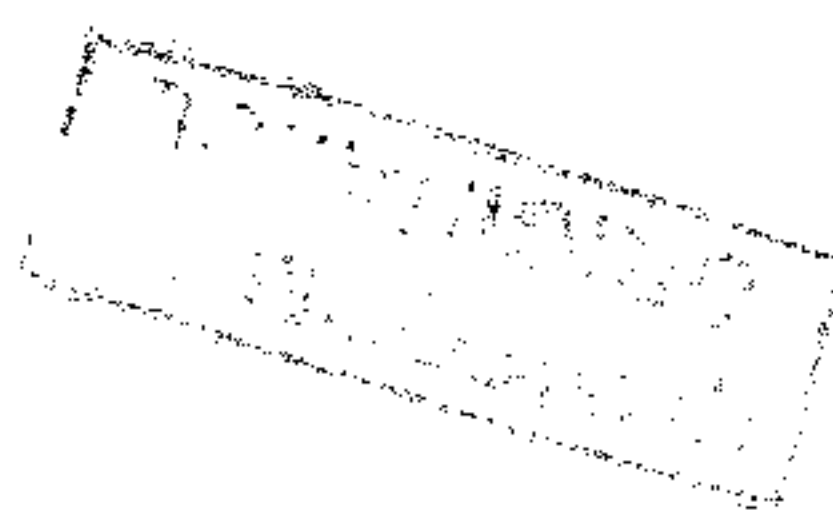
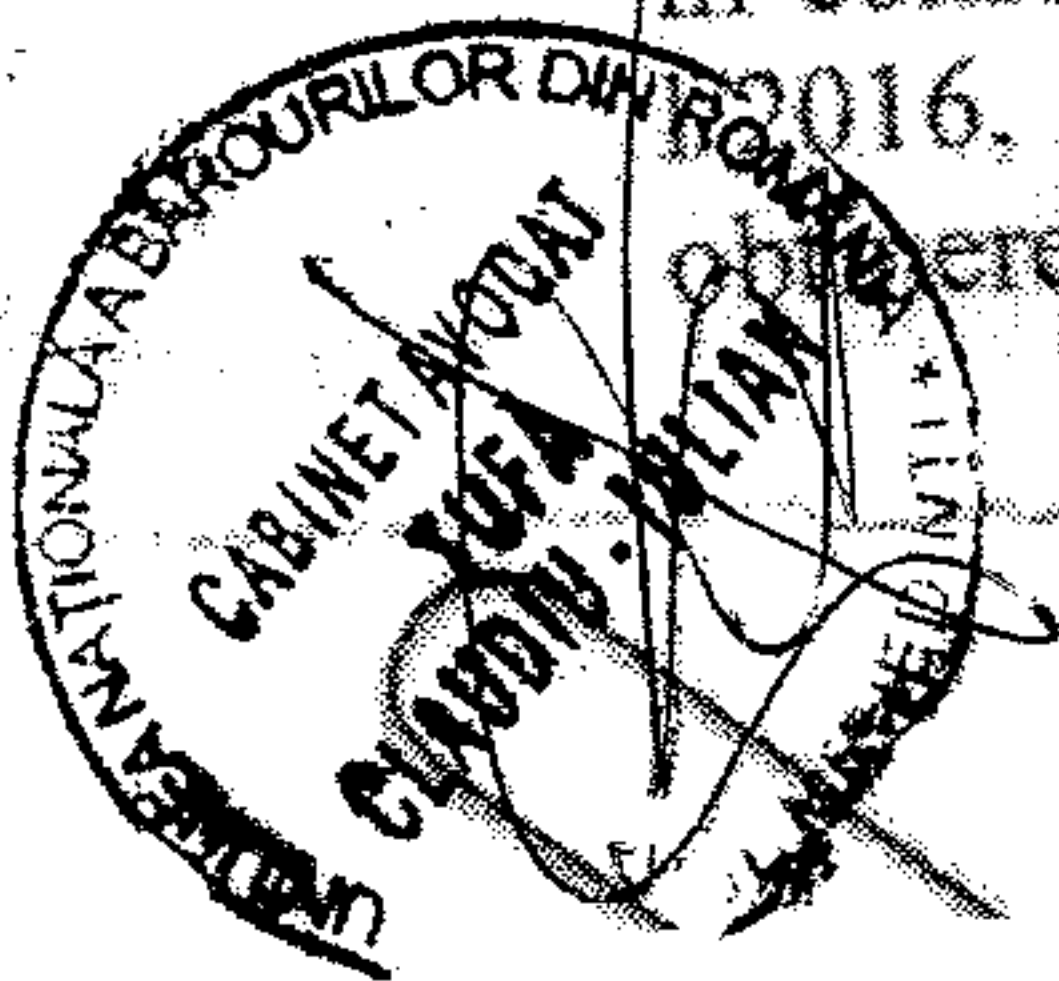
Au invocat faptul că din componenta dosarului, daca exista, lipsește atat studiul de impact, cat si termenul limita, de cel puțin 10 zile calendaristice de la publicarea anunțului, locul si modalitatea in care cei interesați pot trimite propuneri, sugestii si opinii cu valoare de recomandare referitoare la proiect. Din aceasta cauza, a nedesfasurării dezbaterii publice, lipsesc propunerile, sugestiile si opiniile cetinilor, ce trebuiau consemnate in registru, etapa obligatorie, efectiv ignorata si care viciază proiectul, împiedicând îmbunătățirea lui.

Au susținut că sunt nerespectate, la rândul lor si dispozițiile alin. 8, ce menționează ca proiectul de act normativ se transmite spre analiza si avizare autorităților publice numai dupa definitivare, pe baza observațiilor si propunerilor formulate în condițiile alin.(4).

Ori, numai nesocotirea procedurii reglementate de art.7 din Legea nr.52/2003, singura, atrage nulitatea absoluta a hotărârii si alte discuții sunt de prisos.

Au invocat faptul că hotărârea este nelegala si datorita aspectului ca s-a adoptat cu încălcarea flagrantă a dispozițiilor Legii nr. 227/2015, privind Codul fiscal si ale Legii nr.273/2006, privind finanțele publice locale:

Astfel au arătat că potrivit art. 484 din Legea nr.227/2015, consiliile locale au atribuția exclusiva de a adopta taxe speciale pentru funcționarea unor servicii publice locale, create in interesul persoanelor fizice si juridice, precum si pentru promovarea turistică a localității, însă, atât domeniile în care aceste taxe speciale pot fi impuse, cat si cuantumul lor se stabilesc in conformitate cu prevederile Legii finanțelor publice locale si pet. - ului 161 din H.G. nr. 1016/2016, conform căror consiliile locale au obligația stabilirii modalității de consultare si de obținere a acordului persoanelor fizice și juridice beneficiare ale serviciilor respective. Deci,

titlu asupra terenului, cum sunt contractele de închiriere, de concesiune sau comodat, adică un act de folosință, niciodată, nu se va elibera un atare act.

De asemenea, au invocat faptul că ce legătura avem între RNP Romsilva-Administrația Parcului Natural Porțile de Fier SA și faleză betonată a orașului, ca să se emită și de acest organism avize sau să se obțină aviz de la Poliția de Frontieră- sector Orșova, nu vrea să spună nimeni. În esență, ce impută autorității și anume aspectul că nu motivează și nici nu explică de ce impune obținerea avizelor în cauză, neștiind nici cum se dobândesc toate acestea.

Au susținut că la art.4, în raport de ce criterii s-ar fi stabilit cuantumul taxelor, nu știe nimeni și, dacă nu se explică aceste criterii, îndubitabil că nu se justifică plata lor; nu știm nici măcar pe ce suprafață de teren se instituie aceste taxe, ambiguitate ce trebuie obligatoriu clarificată.

Au arătat că la art.5. modelul de acord n-are temei legal în Legea nr. 215/2001, ce reglementează doar închirierea și, eventual, concesiunea terenurilor din domeniul public al unității administrativ-teritoriale. Lipsesc, astfel, articolul din lege ce permite emiterea acordului; totodată, în ce condiții s-ar putea hotărî anularea acordului sub sintagma „daca situația o impune” nu ne spune, domnule, nimeni, generându-se arbitrar și abuz, ceea ce nu este în regulă; în ipostaza în care l-ai anulat, respectiv desființat retroactiv din momentul emiterii, nu ai baza legală să mai păstrezi taxa și trebuie să o restituie; ce te faci la anulare și cu avizele eliberate de celelalte autorități ale statului, precum și cu cheltuielile făcute pentru dobândirea acestora, interzicându-i efectiv activitatea, pentru desfășurarea careia au plătit taxa.

Dintr-o altă perspectivă, au susținut că prin această hotărâre li se îngreunează și interzice accesul la bunurile proprii și anume la pontoane, ce sunt amplasate pe apă și cu acordul altor autorități publice ale statului, nerespectându-li-se dreptul de servitute de trecere și acces la asemenea bunuri; chiar să aibă, ca natură juridică, servitute oneroasă pe domeniul public, care, după acte ar fi în proprietatea Statului și nicidecum a unității administrativ-teritoriale, către apele lacului de acumulare, este profund greșit și inadmisibil.

În drept, și-au întemeiat cererea pe dispozițiile art. 8 din Legea nr. 554/2004, raportat la dispozițiile art. 11 din aceeași lege.

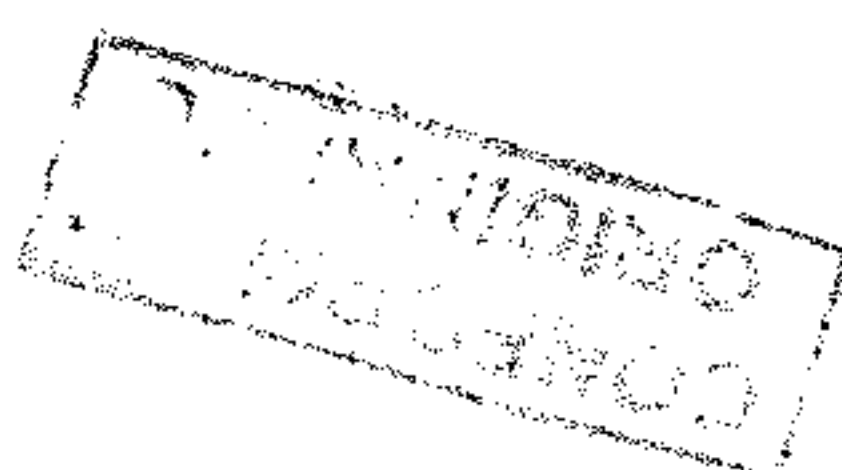
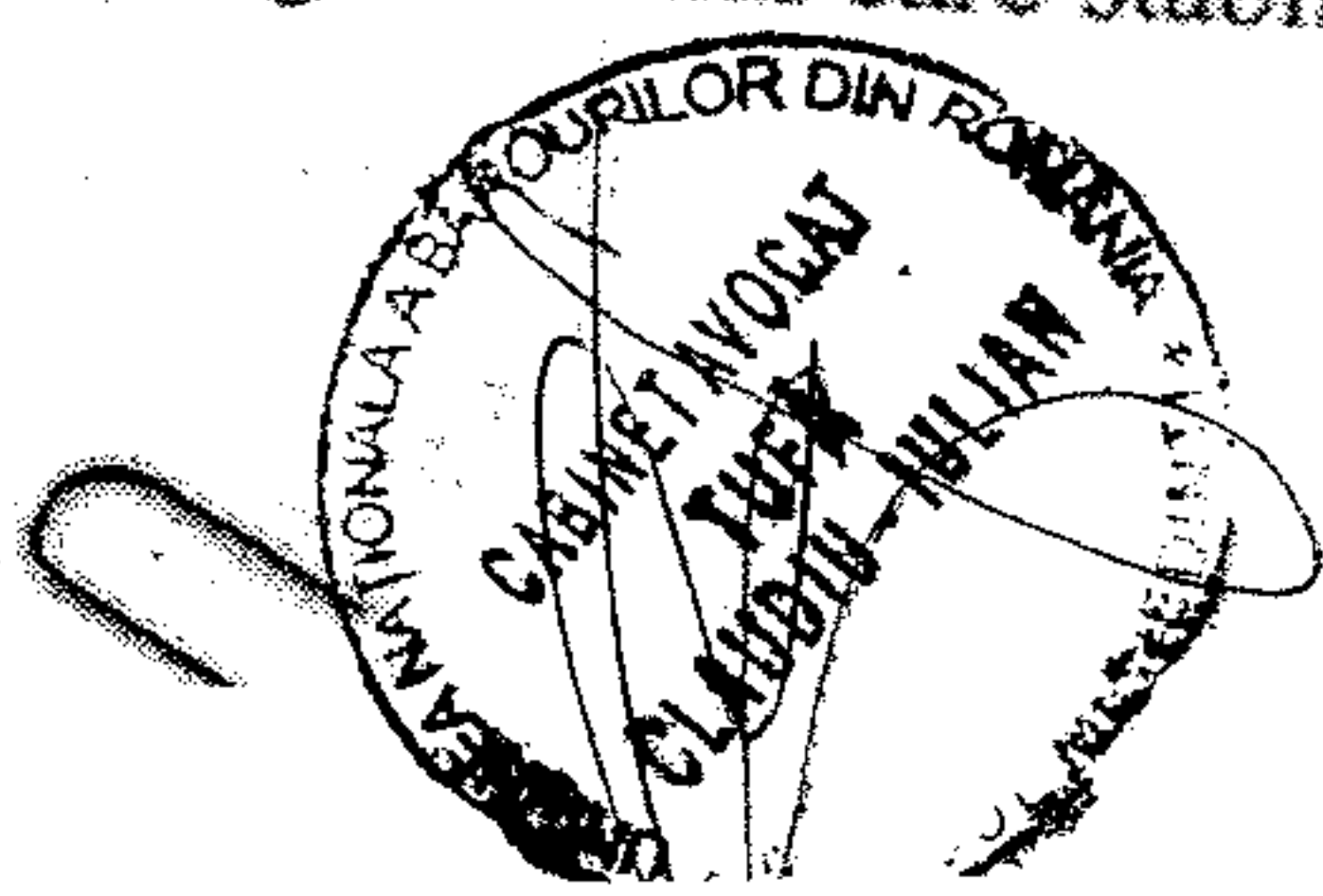
În dovedire au depus la dosar, în copie, următoarele înscrisuri: HCL nr. 28/30.04.2010, cu regulament, taxe de utilizare, model de acord, cerere-tip acte necesare; plângerea prealabilă nr. 92/20 05.2019; proiect de hotărâre nr.24/15.01.2019 expunere de motive, raport nr. 4673/15.04.2019, acord de ocupare teren din domeniul public pentru acces la ponton plutitor, cerere privind ocuparea temporară a terenului, Regulament, acte necesare și taxe de utilizare și certificat de înregistrare, certificat constatator și act de proprietate pentru reclamant.

La data de 24.06.2019 pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI ORȘOVA a depus la dosar întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii astfel cum a fost ea formulată, ca neîntemeiată.

A arătat că prin hotărârea nr. 28 adoptată la data de 30.04.2019 de către Consiliul Local al municipiului Orșova s-au stabilit regulile menite să asigure un climat optim și echitabil pentru toți cei care dețin în proprietate sau închiriate pontoane amplasate pe luciul de apă al Golfului Cerna de-a lungul falezii turistice a municipiului Orșova, prin aprobarea unui regulament cu aceste reguli cât și taxele specifice folosirii domeniului public și creării accesului la pasarela amplasată pe luciul apei.

A precizat că la adoptarea acestui act administrativ s-au avut în vedere prevederile legale indicate în preambulul actului administrativ, iar actul administrativ se adresează doar persoanelor care dețin pontoane plutitoare amplasate pe luciul apei al Golfului Cerna și nu întregii comunități locale, nefiind așadar aplicabile prevederile Legii nr. 52/2003 în cazul de față.

De altfel, a invocat faptul că în parte acțiunea prezentă a rămas fără obiect întrucât în data de 19.06.2019, a fost adoptată de către Consiliul Local al municipiului Orșova hotărârea nr. 39 având ca obiect modificarea art. 2 și 3 din HCL nr. 28/2019, fiind înlocuit așadar regulamentul care stabilește regulile ce trebuie respectate înainte și după amplasarea pasarelei

nu numai că se ascunde natura juridică a acestei taxe, respectiv aceea de a fi specială, dar nu ne spun precis nici domeniul în care o aplică și nici condițiile exacte de implementare, acelea fiind, la rândul lor, ambigue și confuze.

Au susținut că într-un atare sens, nu se precizează, în preambulul proiectului de hotărâre, niciun articol din Legea nr. 227/2015, privind Codul fiscal, nici din Legea nr. 207/2015, privind Codul de procedură fiscală, nici din Legea apelor nr. 107/1996 și nici din celelalte reglementări enumerate, cum ar fi O.G. nr. 42/1997, privind navigația civilă. De modalitatea de consultare și obținere a acordului cetățenilor beneficiari ai serviciilor în cauză nici vorba să se amintească, tocmai pentru faptul că nu s-a realizat deloc.

Mai mult decât atât, au arătat la art. 486 din Legea nr. 227/2015 sunt prevăzute alte taxe locale care consiliile locale le pot institui, respectiv taxe pentru utilizarea temporară a locurilor publice, iar la pct. ul 164 din normele metodologice privind aplicarea acestui articol, alin. 3, se dispune ca procedurile de calcul și plata ale respectivelor taxe locale să fie aprobate de consiliile locale interesate pentru anul fiscal următor și, niciodată, pentru anul în curs, în ipoteza noastră, în anul 2019.

În concluzie, au apreciat că oricum am calificat aceste taxe, ordinare sau speciale, acestea obligatoriu se instituie nu pentru anul în curs, ci pentru cel următor, așa încât sancțiunea constă tot în nulitatea lor absolută. A susținut că eventual, s-ar putea aplica din anul 2020, dar cum din formularea hotărârii rezulta că sunt edictate pentru anul 2019, tot nulitatea lor este soluția fiind manifestarea de voință juridică privește exclusiv anul 2019, în special ca acordul de ocupare temporară a terenului din domeniul public, în pofida faptului că nu se știe care, are o valabilitate limitată de 1 an, adică strict pentru anul în curs.

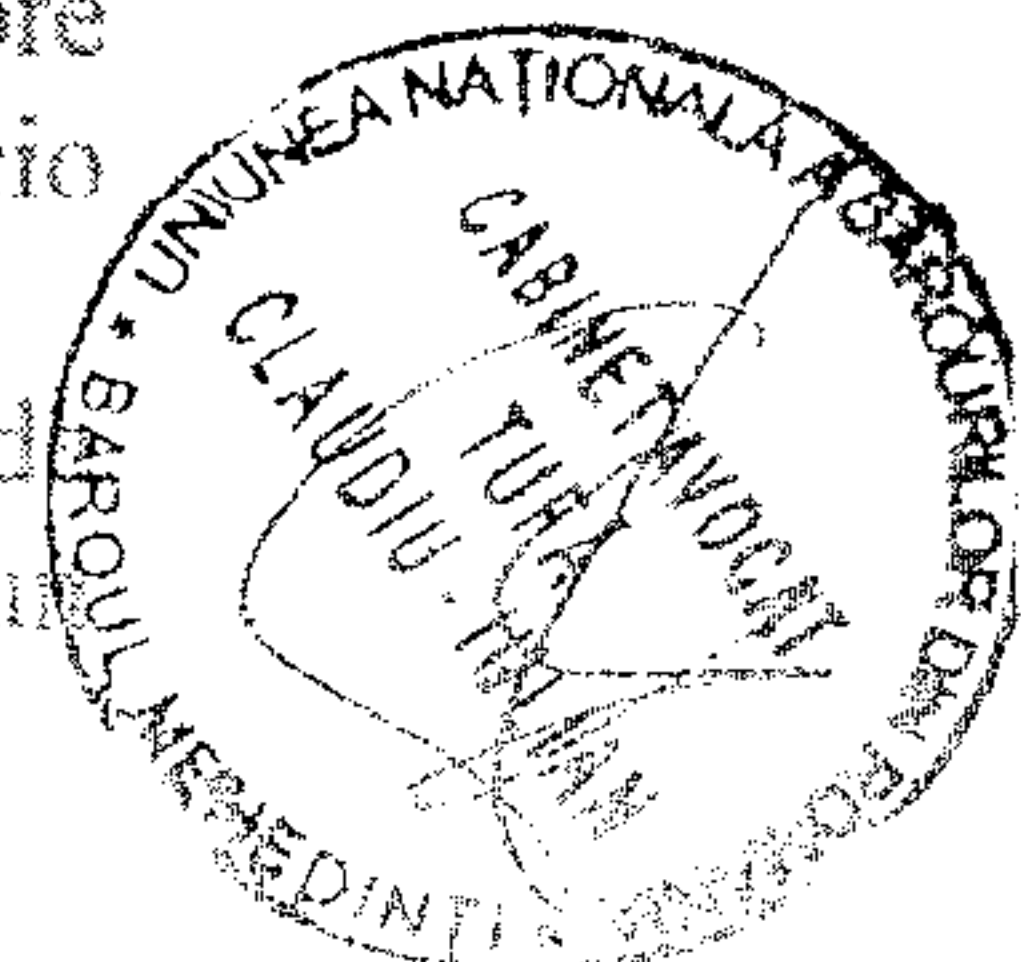
Au arătat că pe fondul hotărârii, viciile sunt la fel de grave, învederând că desi, la art. 1 se vorbește de accesul tuturor celor care dețin în proprietate sau închiriate pontoane plutitoare, amplasate pe luciul de apă, de pe domeniul public, probabil al orașului, către acesta, prin alte locuri decât cele special amenajate din construcție, prin secționarea gardului și doar după emiterea Acordului de ocupare temporară a terenului din domeniul public, pentru amplasarea de pasarele, nu există, în anexele la proiectul de hotărâre niciun înscris de carte funciara referitor la terenul care s-ar folosi. Însa, după gard, terenul pe care pot fi amplasate pasarelele nu se află în domeniul public al orașului-persoana juridică, ci în domeniul public al statului; acesta este, de altfel, motivul real ce a determinat neatașarea înscrisului de carte funciara doveditor din cazul terenului, în sensul probării că se amplasează pasarele sau pontoane în perimetrul administrativ din proprietatea orașului. Pentru luciul de apă, pe care sunt situate pontoanele, lucrurile sunt și mai clare, acesta aflându-se în proprietatea Statului și în administrarea celor de la Apele Române Banat.

Pe de altă parte, au susținut că fără existența extrasului CF și a documentației cadastrale de identificare, nici nu se poate ști pe ce terenuri s-ar ridica eventualele pasarele sau în proprietatea cui sunt aceste imobile. Nici schița sau alte detalii cu privire la locul de amplasare nu se pot întocmi, odată ce nu știm pe terenul cui s-ar amplasa aceste pasarele cu acces la ponton.

Au arătat că la art. 2 al hotărârii, în Regulament, problemele sunt și mai abstracte, susținându-se că se eliberează un Acord de ocupare temporară a domeniului public, pentru amplasare de pontoane plutitoare. Aici, s-a generat o confuzie grosieră, deoarece pontonul se amplasează pe luciul de apă al lacului de acumulare, aflat în administrarea unor alte entități ale statului și nu în raza teritorială a orașului, plătindu-se taxe la port, apele române, etc.

Au susținut că în egală măsură, nici din expunerea de motive la proiect și nici în raportul nr. 46/15.04.2019, al șefului serviciului administrarea domeniului public și privat al localității, nu se distinge limpede pentru ce s-ar plăti taxa, în sensul că ori pentru acces la ponton ori pentru ocupare de teren, prin pasarela. Lipsind și înscrisul de Carte Funciara, care atestă proprietatea asupra terenului, nu știm nici în patrimoniul cui s-ar afla terenul dat spre folosință; dacă se afla în patrimoniul Statului, cert că autoritățile locale nu au nicio competență și nu pot pretinde taxele, căci s-ar îmbogăți în mod ilicit și fără justă cauză.

Au arătat că în cazul art. 3, la documentele depuse, condiția prezentării Avizului de amplasament ponton eliberat de A.B.A.-Banat este greșită, căci, potrivit legii, fără a avea un

NICOLAE, I.I. BLIDARIU M. ILIE, I.I. MATCA ROXANA și I.I. OPREA Z. GHEORGHE-MIRCEA au depus la dosar precizare de acțiune prin care au solicitat anularea HCL nr.39/19.06.2019. privind modificarea art. 2 și art. 3 din HCL nr. 28/30.04.2019, având ca obiect emiterea Acordului de Ocupare temporara teren din domeniul public și stabilirea unor reguli menite sa asigure un climat optim și echitabil pentru toti cei care dețin în proprietate pontoane plutitoare amplasate pe luciul de apa al Golfului Cerna de-a lungul Falezei Turistice, a municipiului Orșova, deoarece si aceasta modificare a actului administrativ inițial este nulă absolut și lipsita de temei legal.

Au arătat că potrivit acestui HCL nr. 39/19.06.2019, s-a modificat in parte Regulamentul Stabilit inițial si documentația necesara în vederea obținerii Acordului de ocupare temporară a terenului din domeniul-public pentru amplasarea pasarelei pontonului plutitor, în sensul ca s-au scos avizele de la autoritățile statului, în concret, Avizul de amplasament- ponton eliberat de A.B.A- Banat si avizele Agenției pentru Protecția Mediului Mehedinți, RNP Romsilva - Administrația Parcului Natural Portile de Fier RA, Căpităniei Portului Orșova si cel al Politiei de Frontiera.

Ori, nulitatea actului principal determina si nulitatea actului subsecvent, reprezentat de asa-zisa, modificare, ce privește doar anumite aspecte atât ale Regulamentului inițial edictat, cat si ale documentației impuse, mai exact, avizele sus-enuntate; în rest, conținutul le-a rămas același, în proporție de 99%, demonstrându-se ca modificarea s-a făcut tocmai pentru ca hotărârile de Consiliu nu au bază legala, fiind, în realitate, loial abuzive si vădit ilegale.

Au susținut că și în situația acestei hotărâri modificatoare sunt valide argumentele evocate în acțiunea introductiva, determinandu-i nulitatea. Astfel, din nou, s-au nesocotit dispozițiile Legii nr. 53/2003, eludându-se etapa informării si dezbaterii publice, cu cerințele aferente si anume de participare a persoanelor interesate la procesul de elaborare al actelor cu caracter normativ local.

De asemenea, s-a adoptat cu încălcarea grosolana, a dispozițiilor Legii nr.227/2015, privind Codul Fiscal si ale Legii nr.273/2006, privind finanțele publice locale, păstrându-se taxele solicitate la plata, pe anul 2019, în pofida faptului ca au explicat, în plângerea prealabila nr. 92/2019, nesoluționată nici în prezent, ca intra în vigoare si pot fi cerute doar începând cu anul fiscal următor si anume 2020, inclusiv.

Au arătat că pe fondul așa-zisului nou Regulament viciile sunt următoarele: se vorbește, în esența, de acces cu pasarela la pontoane plutitoare deja amplasate pe apa, prin obținerea Acordului de ocupare temporara a terenului din domeniul public; unde-i înscrisul de carte funciara referitor la terenul care s-ar folosi sau s-ar amplasa pasarela si pe ce domeniu public se amplasează, adică cel local sau al statului, nu vor sa ne spună.

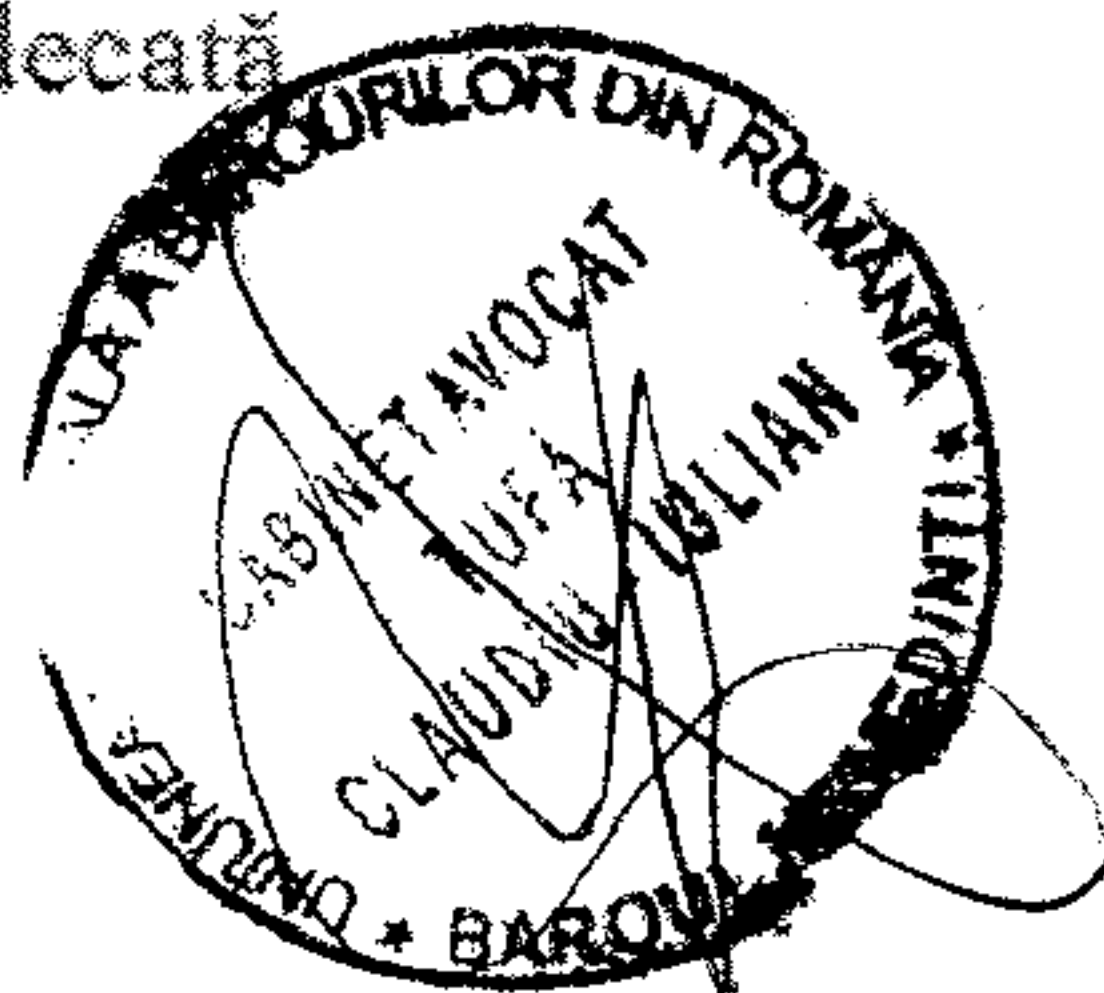
De aceea, au precizat că dupa gardul aferent falezei, terenul pe care pot fi amplasate pasarelele nu se afla în domeniul public al orașului-persoana juridic ci în domeniul public al statului; aceste reprezintă de fapt și motivul real ce a determinat neatasarea înscrisului de carte funciara doveditor din cazul terenului, la proiectul de hotărâre, în sensul probării ca se amplasează pasarele sau pontoane pe domeniul public local ce se termină la gard. Pentru luciul de apa al lacului de acumulare (Golful Cerna), pe care sunt situate și plutesc pontoanele, lucrurile sunt limpezi, acesta neflandu-se în proprietatea Statului si în administrarea celor de la Apele Romane Banat.

Prin urmare, au susținut că fără existenta extrrsului CF, nici nu se poate ști pe ce terenuri s-ar amplasa eventualele pasarele sau în proprietatea cui sunt aceste terenuri, nici schița sau alte detalii privind locul de amplasare nu se pot întocmi odata ce nu știm pe terenul cui s-ar amplasa pasarelele de acces la ponton.

În drept, și-au întemeiat precizarea pe dispozițiile art.204 alin.(1) NCPC.

În dovedire a depus la dosar, în copie, HCL nr. 39/19.06.2019, cu cele 2 anexe-Regulament si acte necesare.

La data de 24.07.2019 reclamanta I.I. MATCA ROXANA a depus la dosar cerere de renunțare la judecată

pontonului plutitor căi și documentația care trebuie depusă în vederea obținerii acordului de ocupare temporară a terenului din domeniul public.

În drept, și-a întemeiat întâmpinarea pe dispozițiile art. 205 - 206 Cod proc. Civ.

În dovedire a depus la dosar, în copie, documentația care a stat la baza adoptării HCL nr 28/30.04.2019 și HCL nr. 39/19.06.2019.

La data de 08.07.2019 reclamantii SC COBRA BOATS DIVISION SRL, SC WATER TAXI ORȘOVA SRL, SC CEMID INVESTMENTS SRL, PFA CIOVICA N. NICOLAE, LI. BLIDARIU M. ILIE, LI. MATCA ROXANA și LI. OPREA Z. GHEORGHE-MIRCEA au depus la dosar răspuns la întâmpinare.

Au arătat că Hotărârea de Consiliu criticată, întocmai cum rezultă și din anexa nr.2, se adresează unui număr nedefinit și nedeterminat de persoane, proprietari sau deținători de pontoane, respectiv agenți economici ce le folosesc în scop comercial, persoane fizice și pescari, ce folosesc pontoanele în scop necomercial precum și cetățenilor și persoanelor juridice ce și ancorează ambarcațiunile la pontoanele UAT municipiul Orșova, ambarcațiuni destinate atât pentru agrement nautic în scop comercial, cât și în scop necomercial, instituind taxe speciale, astfel ca are natura juridică a unui act administrativ și i se aplica, fără tăgăda, prevederile Legii nr. 52/2003, la adoptare.

În al doilea rând, au susținut că alegația ca acțiunea a rămas fără obiect, întrucât la data de 19.06.2019 i s-a modificat prin HCL nr.39/19.06.2019, art.2 și 3, este ineptă și nu se susține, atâta timp cât însuși pârâtul arată că a modificat doar 2 articole din cele 6 ale actului și, mai mult decât atât, nulitatea produce efecte retroactiv și anume la emiterea lui.

Ca atare, au apreciat că modificarea în parte a unui act administrativ, mai ales pe parcursul unui litigiu, nu are relevanță în cazul nulității absolute invocate și nu lasă procesul fără obiect, inclusiv pentru motivul că, până la efectuarea modificării prin HCL nr. 39/19.06.2019, HCL nr. 28/30.004.2019 a generat plenitudinea efectelor sale juridice.

De altfel, au arătat că potrivit acestui HCL nr. 39/19.06.3019, s-a modificat în parte Regulamentul Stabilit inițial și documentația necesară în vederea obținerii Acordului de ocupare temporară a terenului din domeniul-public pentru amplasarea pasarelei pontonului plutitor, în sensul că s-au scos avizele de la autoritățile statului, în concret, Avizul de amplasament- ponton eliberat de A.B.A- Banat și avizele Agenției pentru Protecția Mediului Mehedinți, RNP Romsilva - Administrația Parcului Natural Portile de Fier RA, Căpitaniei Portului Orșova și cel al Poliției de Frontieră.

Ori, nulitatea actului principal determină și nulitatea actului subsecvent, reprezentat de așa-zisa, modificare, ce privește doar anumite aspecte atât ale Regulamentului inițial edictat, cât și ale documentației impuse, mai exact, avizele sus-enunțate; în rest, conținutul le-a rămas același, în proporție de 99%, demonstrându-se că modificarea s-a făcut tocmai pentru ca hotărârile de Consiliu nu au bază legală, fiind, în realitate, loial abuzive și vădit ilegale.

În acest sens, au solicitat să se constate că, deși afirmă că lipsește înscrisul de CF, anexa la proiectul de hotărâre și care să dovedească că terenul pe care s-ar amplasa pasarela de acces la pontoane, se afla inclus în domeniul public, local și nu al statului, așa încât să aibă competența pârâtul - organ deliberativ să decidă. acesta nu numai că nu există, însă n-a fost adus nici până în prezent la dosarul cauzei.

Au susținut că din aceasta cauză, în ambele hotărâri de Consiliu, se uzează de sintagma eliptică de domeniu public, și nu de cea corectă de „domeniu public local”, probându-se că pasarelele de acces nu se amplasează pe proprietatea orașului, ci a statului, aferenta lacului de acumulare (Golful Cerns) și unde paratul Consiliul Local nu are drept de administrare și competențe. Cum se prezintă situația: domeniul public al orașului se termină la gardul falezei, ridicat la limita trotuarului dinspre apă, după care urmează o porțiune de teren înclinat și betonat, parte integrantă din chiuveta lacului de acumulare și din proprietatea statului român, mai precis din domeniul public de interes național. Pe această porțiune de teren se amplasează pasarela de acces, pontonul plutind pe apă și ancorându-se de mal.

În drept, au invocat dispozițiile art. 201 alin (2) NCPC.

La data de 08.07.2019 reclamantii SC COBRA BOATS DIVISION SRL, SC WATER TAXI ORȘOVA SRL, SC CEMID INVESTMENTS SRL, PFA CIOVICA N. NICOLAE, LI. BLIDARIU M. ILIE, LI. MATCA ROXANA și LI. OPREA Z. GHEORGHE-MIRCEA au depus la dosar răspuns la întâmpinare.

La data de 24.09.2019 pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI ORȘOVA a depus la dosar punct de vedere cu privire la cererea de renunțare la judecată formulată de I.I. MATCA ROXANA.

La data de 24.09.2019 pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI ORȘOVA a depus la dosar întâmpinare la precizarea de acțiune.

Referitor la criticile de nelegalitate formulate de către reclamanți împotriva celor două hotărâri de Consiliu Local (28/2019 și 39/2019), a arătat că cele două hotărâri au fost emise, astfel cum rezulta și din temeiul legal invocat în preambulul acestora, în baza unor acte normative care abilitază aparatul administrației publice locale să stabilească reguli ce conțin drepturi și obligații atât cu caracter general (care privesc toți membrii comunității locale), cât și cu caracter particular/specific care privesc doar o categorie individualizată a membrilor comunității locale.

A precizat că potrivit art. 3 lit.a din Legea nr. 52/2003 prin act normativ se înțelege actul emis sau adoptat de o autoritate publică, cu aplicabilitate generală.

A susținut că având în vedere că HCL nr. 28/2019 privește doar proprietarii de pontoane plutitoare amplasate pe luciul de apă al Golfului Cerna, de-a lungul Falezii Turistice a municipiului Orșova (în număr de aproximativ 70), se relevă cu caracter de evidență că această hotărâre nu are caracter normativ, astfel că, nu sunt incidente prevederile art. 2 din Legea nr. 52/2003 privind transparența decizională în administrația publică, care instituie principiile care stau la baza acestei legi după cum urmează:

a) informarea în prealabil, din oficiu, a persoanelor asupra problemelor de interes public care urmează să fie dezbătute de autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și asupra proiectelor de acte normative;

b) consultarea cetățenilor și a asociațiilor legal construite, la inițiativa autorităților publice, în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative;

c) participarea activă a cetățenilor la luarea deciziilor administrative și în procesul de elaborare a proiectelor de acte normative (...)

A susținut că în considerarea acestor dispoziții se constată că este neîntemeiată susținerea reclamanților privind încălcarea principiului transparenței decizionale.

În același sens, a arătat că, în realizarea atribuțiilor prevăzute de Ordonanța 21/2002 privind gospodărirea localităților urbane și rurale (exemplificând în acest sens dispozițiile art.3), consiliile locale stabilesc și aprobă impozitele și taxele locale (art. 36 alin.4 lit. c) din Legea nr. 215/2001, forme în vigoare la data emiterii HCL).

Față de solicitarea reclamanților de a depune extras de carte funerară pentru a dovedi regimul juridic al imobilului a arătat că efectul constitutiv de drepturi al înscrierii în cartea funciară prevăzut la art. 885 din Codul Civil a fost prorogat prin dispoziție cuprinsă la art. 56 din Legea nr. 71/2011 (privind punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind codul civil), această dispoziție referitoare la efectul constitutiv fiind aplicabilă numai după finalizarea lucrărilor de cadastru la nivelul UAT Orșova, ori nefiind în aceasta ipoteză, dovada dreptului de proprietate nu se face cu extrasul de carte funciară astfel ca nu poate fi luată în considerare această critică.

A susținut că reclamanții persistă absolut eronat în argumentul că HCL are ca obiect măsuri administrative al căror obiect concret îl constituie o parte dintr-un imobil proprietate publică a statului, în realitate fiind vorba despre un cumul de reguli (cuprinse în Regulamentul ce constituie Anexa nr. 1 la HCL nr. 39/2019 care privesc norme de conduită în raport cu utilizarea falezii Dunării (trotuar adiacent DN 57) care face parte din domeniul public de interes local administrat de către Primăria Orșova.

În scopul eliminării confuziei pe care reclamanții consideră că încearcă să o inducă în mod intenționat, a reiterat principalele obligații cuprinse în acest regulament întărind încă o dată că acestea privesc doar reguli de utilizare a porțiunii pietonale:

- să nu blocheze scările de acces la apă (accesul la acestea realizându-se direct de pe trotuar);

- să asigure curățenia prin încheierea unui contract de salubritate (care operează evident doar pe acest spațiu pietonal);

-să nu obstrucționeze circulația trecătorilor prin zonă etc.

A exemplificat în acest sens cu planșe foto extrase de pe google maps care arată că în prezent aceste reguli de conduită nu sunt respectate iar HCL are ca obiect formalizarea acestor reguli în scopul respectării lor.

A susținut că după cum se poate observa regulamentul este elaborat pentru a contribui la asigurarea unui climat de liniște și ordine publică și responsabilizează operatorii comerciali.

A învederat și faptul că, pentru a justifica împrejurarea că HCL criticat generează obligații în sarcina reclamantilor, pentru a justifica interesul în promovarea acțiunii este necesar ca aceștia să facă dovada că dețin în proprietate pontoane ancorate în zona de interes. Precizăm că această eventuală stare de fapt nu înlătură susținerea potrivit căreia taxele/tarifele prevăzute în HCL revin ca și obligație de plată doar celor care doresc și solicită operarea cu vasele de agrement în zona respectivă.

Pe de altă parte a arătat că prin cererea de chemare în judecată, reclamantii au criticat taxele stabilite prin HCL nr.28/30.04.2019 ca fiind excesive însă aceștia nu au indicat un temei de drept sau un motiv în fapt în raport de care să poată fi făcută o evaluare a cuantumului acestora.

Față de această împrejurare a solicitat ca aceștia să facă dovadă în acest sens prin mijloace de probă permise de lege, iar în concret, în lipsa unui temei legal să depună înscrisuri doveditoare ale veniturilor realizate din desfășurarea activității de turism agrement-croazieră cu vase de agrement în raport cu care să se facă o evaluare a taxelor stabilite, în sensul aprecierii dacă acestea sunt excesive prin prisma încasărilor realizate.

A apreciat că în lipsa unei astfel de dovezi critica nu ar avea nicio susținere, putând fi făcută, pe cale de consecință, indiferent de cuantumul taxelor stabilite prin HCL.

În același context a arătat și faptul că indicarea unui act normativ pretins încălcat fără a se arăta în concret dispoziția legală încălcată nu valorează ca probă și nu poate fi luată în considerare, exemplificând în acest sens susținerea reclamantilor potrivit căreia, prin adoptarea HCL au fost încălcate prevederile Legii nr 227/2015 privind codul fiscal și ale Legii nr. 273/2006 privind finanțele publice locale.

Față de aceste motive, raportat la dispozițiile art. 249 din Codul de Procedură Civilă a solicitat respingerea acțiunii ca fiind formulată de persoane fără interes (petenții nefăcând dovada interesului prin prisma calității de proprietar de ponton și/sau vas agrement/croazieră), acțiunea fiind pe de altă parte și neîntemeiată (cu referire în acest sens la lipsa probatoriului, nefiind indicate normele legale concrete pretins încălcate).

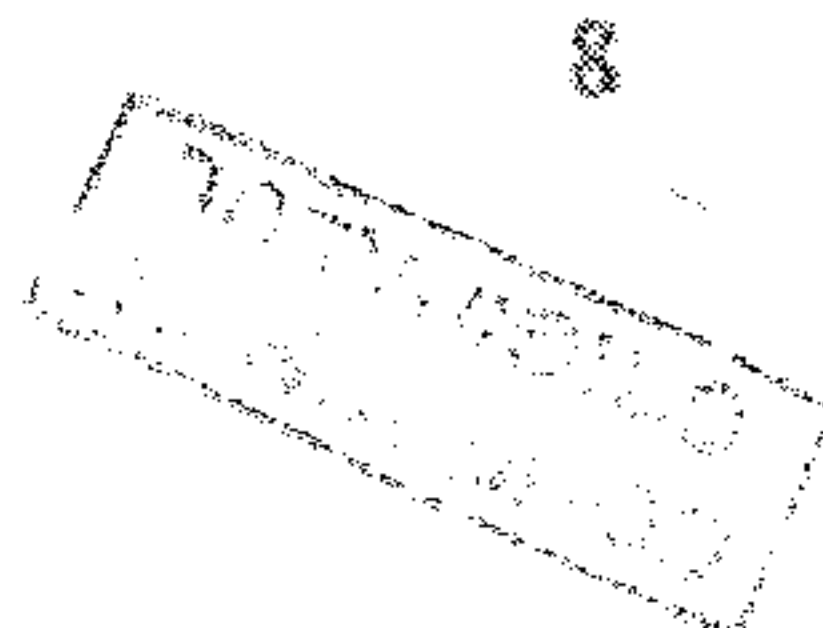
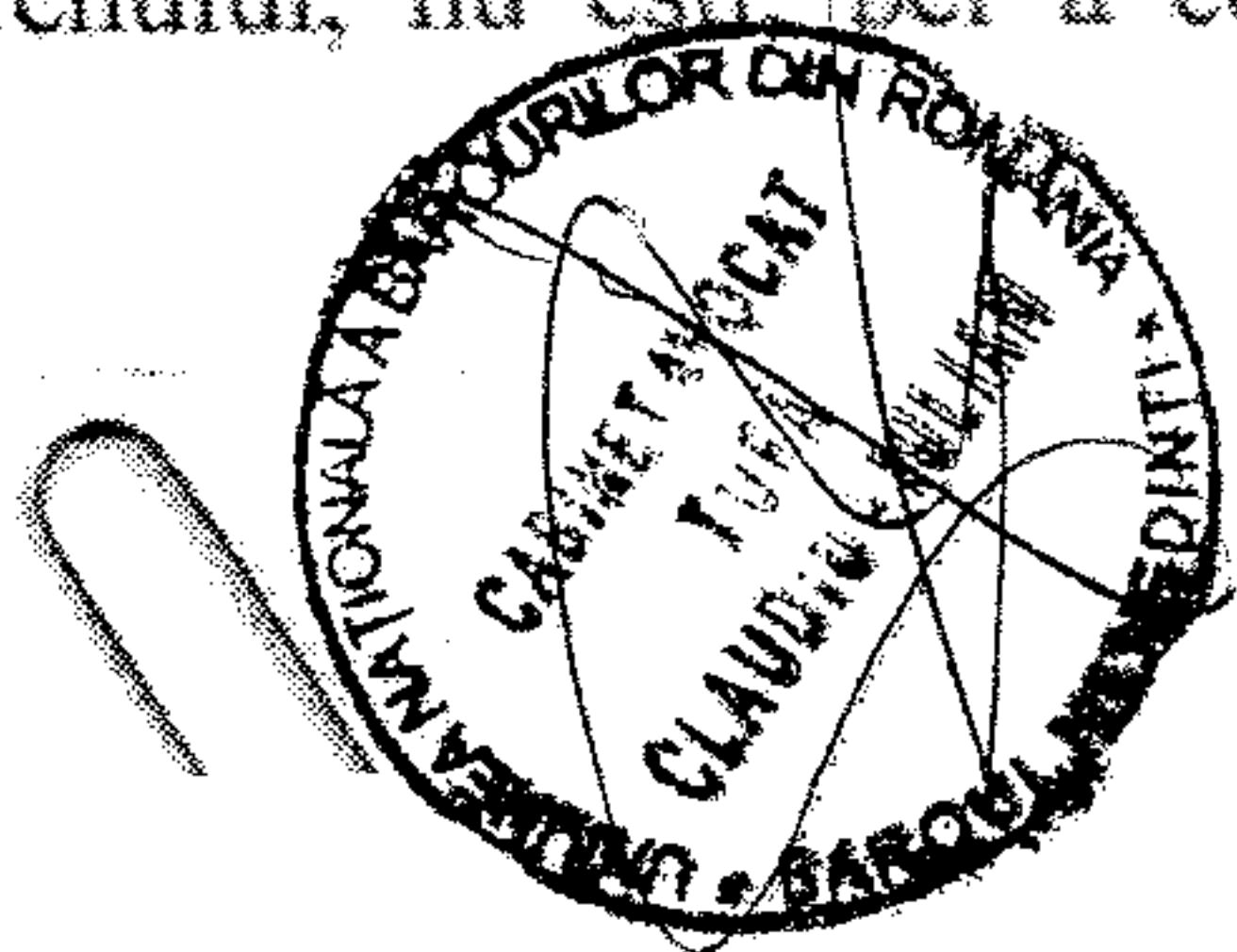
A învederat și faptul că, atât instanța de fond, cât și cea de control judiciar (recurs) au respins cererea de suspendare a efectelor HCL (dosar 1333/101/2019).

La data de 21.10.2019 reclamantii SC COBRA BOATS DIVISION SRL, SC WATER TAXI ORȘOVA SRL, SC CEMID INVESTMENTS SRL, PFA CIOVICA N. NICOLAE, I.I. BLIDARIU M. ILIE, I.I. MATCA ROXANA și I.I. OPREA Z. GHEORGHE-MIRCEA au depus la dosar răspuns la întâmpinare.

Referitor la invocarea excepției lipsei de interes în promovarea acțiunii au arătat că au atașat la acțiunea introductivă și actele de deținere în proprietate, închiriere sau folosința a pontoanelor, alături de cele de la Registrul Comerțului cu obiectul de activitate, astfel că interesul este evident, justificat, legitim, născut și actual și probabil, nu le-a observat. Mai mult, au eliberat și acorduri de folosință în privința tuturor reclamantilor, încasând și o plată de 2000 lei, dar refuza să le aducă la dosarul cauzei tocmai în vederea evocării acestei excepții.

De asemenea, au susținut că nu înțeleg nici ce-i cu nulitatea absolută a hotărârilor, nulitate care la rândul ei poate fi invocată de orice persoană cu interese vătămăte.

Au arătat că în egală măsură, dau acorduri de folosire, după știința lor, pe domeniul public local și nu pot să emită certificate de urbanism pe același domeniu, în temeiul calității de proprietar și ca autoritate publică emitentă, relevând că n-au citit nici dispozițiile art.6 din Legea nr.50/1991, privind autorizarea lucrărilor de construcții. Nu-i și logic că, dacă nu vrei sau nu poți elibera certificat de urbanism legat de regimul juridic, economic și tehnic al terenului, nu ești per a contrario, proprietarul acestuia; păi, în acest certificat trebuie să

enunțe proprietarul terenului și atunci ar comunica ca-i statul; oare, nu în acest act, în raport de prevederile art.6 alin.1 lit.c) din lege, se stabilește lista cuprinzând avizele/acordurile necesare în vederea autorizării, în ce act s-ar consemna, în afara certificatului de urbanism, aceste avize sau acorduri obligatorii, acesta reprezentând un argument imbatabil în dovedirea ilegalității hotărârilor. Au apreciat că au încercat, în vederea acoperirii nelegiurii, să le scoată prin modificarea hotărârii inițiale, dar tardiv și după producerea de efecte juridice.

Mai grav, au susținut că au inventat denumirea de acord la așa-zisul act administrativ desi, desi pe aceasta o regăsim exclusiv la certificatul de urbanism, având înțelesul juridic al unui aviz și fiind inclusă numai în conținutul acestui act.

Au susținut că invocarea faptului că hotărârile n-au caracter normativ și, ca atare, nu se aplica dispozițiile Legii nr.53/2003, le dau măsura valorii și sumei de cunoștințe juridice, demonstrându-ne, încă o dată, că se afla în eroare totală.

Ca exemplul au dat impozitul pe proprietate și care se aplica numai proprietarilor de imobile și nu și chiriașilor, debitorilor precari și toleranților; să facă analogie de raționament cu acest impozit și o să ajungă la concluzia că și hotărârile atacate au aplicabilitate generală pe teritoriul orașului.

Au susținut că pârâtul nu înțelege că prevederile acestor hotărâri se vor aplica și în viitor altor deținători de pontoane care vor dori să le amplaseze pe apele lacului de acumulare, de unde avem și susținerea că, în sensul că se adresează unui număr nedefinit și nedeterminat de persoane, proprietari sau deținători de pontoane, respectiv agenți economici ce le folosesc în scop comercial, persoane fizice și pescari, ce folosesc pontoanele în scop necomercial, precum și cetățenilor și persoanelor juridice ce-și ancorază ambarcațiunile la pontoanele UAT municipiul Orșova, cu ambarcațiuni destinate atât pentru agrement nautic în scop comercial, cât și în scop necomercial, instituind taxe speciale ce au natura juridică a unui act normativ.

Au invocat faptul că în Orșova există Carte Funciara din vremea imperiului austro-ungar și n-au noțiunea de cadastru și bătătoresc cu gratie câmpiile, sustinând că acest cadastru ar fi vinovat și din cauza lui, nefiind definitivat, nu pot să aducă extrasul CF ori alt act juridic ca să-și justifice proprietatea; hilar, cred că se împroprietăresc cu malurile betonate ale lacului de acumulare cu rol de protecție, întocmind cadastru, maluri ce perpetuu și totdeauna au fost, sunt și vor rămâne în proprietatea publică a statului. Fata de acest considerent, împede și clar ca n-o să aiba niciodată orașul titlu de proprietate pe domeniul public al Statului.

Referitor la susținerea că produc gunoi menajer pe domeniul public (pe uscat) cu barca, pontonul și pasarela, fapt imposibil; în realitate, se refera la turiști și, probabil, la mizeria făcută de aceștia și nu știu ca le încumba obligația de a-și curăța domeniul public local. Prin urmare, cum să încheie contracte de salubritate pe uscat sau de ce, când îți desfasori întreaga activitate pe apele lacului de acumulare și generează alții mizerie.

Au susținut că se descrie, pe scurt, cumulum lor de reguli, respectiv acela că utilizează trotuarul, prin utilizarea falezei; cu ce nu ne relatează, adică cu pontonul, cu barca sau pasarela, aceasta fiind o alta ineptie.

Au arătat că de cuantumul taxelor afirmă că n-ar oneros și nejustificat, încercând să răstoarne sarcina probei, prin refuzul de a le explica modul de calcul și criteriile la care s-ar fi raportat când le-au determinat; recunosc, totuși, de aceasta dată că au stabilit taxe, ceea ce este în defavoarea lor și le probează fără echivoc teza în apărare.

În drept, și-au întemeiat răspunsul la întâmpinare pe dispozițiile art.201 alin.(2) NCPC.

În dovedire au depus la dosar, în copie, următoarele înscrisuri: poze cu lacul de acumulare, pontoane, scări de acces, bare și gardul falezei, după care spre apa, cu malurile betonate ale lacului din proprietatea Statului roman, pe care se amplasează pasarelele de acces la pontoane, parte integrantă a pontonului situat pe apă.

Prin încheierea de ședință din data de 21.10.2019 s-a luat act de cererea de renunțare judecată formulată de reclamanta I.I. Matca Roxana.

Prin adresele nr. 12674/04.11.2019, nr. 226/29.11.2019 și nr. 782/16.01.2020 au comunicat relații de la pârât.

4. La data de 25.05.2020 pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI ORȘOVA a depus la dosar concluzii scrise prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată și acordarea cheltuielilor de judecată.

5. La data de 27.05.2020 reclamanții SC COBRA BOATS DIVISION SRL, SC WATER TAXI ORȘOVA SRL, SC CEMID INVESTMENTS SRL, PFA CIOVICA N. NICOLAE, I.I. BLIDARIU M. ILIE și I.I. OPREA Z. GHEORGHE-MIRCEA au depus la dosar concluzii scrise prin care au solicitat admiterea acțiunii așa cum a formulată și precizată.

3 **Analizând acțiunea formulată de reclamanți, instanța constată următoarele:**

4 Conform dispozițiilor articolului 248 din Codul de procedură civilă, instanța se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și a celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte, administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei.

5 În ceea ce privește excepția lipsei de obiect, instanța reține că prin precizarea de acțiune depusă la filele 96-97 ale dosarului și comunicată părților, reclamanții au solicitat instanței ca prin hotărârea ce va pronunța să dispună anularea și a hotărârii cu numărul 39 din data de 19.06.2019 a pârâtei, prin care a fost modificat regulamentul care stabilește regulile ce trebuie respectate înaintea și după amplasarea pasarelei pontonului plutitor, ce constituiau anexa cu numărul 1 la hotărârea cu numărul 28 din data de 30.04.2019 a pârâtei.

6 În acest fel, reclamanții au înțeles să investească instanța cu soluționarea cererii de anulare a ambelor acte administrative, situație în care este neîntemeiată susținerea conform căreia cererea de chemare în judecată apare ca lipsită de obiect în urma modificării primei hotărâri – 28/30.04.2019 cu hotărârea 39/19.06.2019.

7 Referitor la excepția lipsei de interes, instanța urmează a o respinge, întrucât, în contra celor susținute de pârâtă, reclamanții nu trebuie să probeze un drept de proprietate asupra pontoanelor amplasate la fluviul Dunărea, cât timp însăși hotărârea de consiliu local prevede că se adresează și acelor societăți care au doar un drept de folosință, prin închiriere a unor pontoane precum și tuturor celor cărora li se permite accesul de pe domeniul public înspre pontoane, indiferent care ar fi proprietarul acestor construcții – pontoane.

8 În ceea ce privește fondul cauzei, instanța va reține ca neîntemeiat primul motiv de nulitate invocat de reclamanți, și anume acela reprezentat de nerespectarea dispozițiilor legii cu numărul 52 din 21 ianuarie 2003, republicată, privind transparența decizională în administrația publică, și anume cele ale articolului 7 alineatul 1.

9 Conform acestor prevederi, în cadrul procedurilor de elaborare a proiectelor de acte normative autoritatea administrației publice are obligația să publice un anunț referitor la această acțiune în site-ul propriu, să-l afișeze la sediul propriu, într-un spațiu accesibil publicului, și să-l transmită către mass-media centrală sau locală, după caz. Autoritatea administrației publice va transmite proiectele de acte normative tuturor persoanelor care au depus o cerere pentru primirea acestor informații.

10 Ori în cauza de față ambele hotărâri ale consiliului local nu sunt acte normative, nu reglementează prevederi care s-ar aplica întregii populații a municipiului, care să instituie norme de conduită, sanțiuni contravenționale, ci reglează numai anumite taxe aplicate unei singure categorii de profesioniști, și anume cei care dețin instalații fixe și mobile în vederea efectuării unor croaziere pe fluviul Dunărea.

11 Ca atare, sunt neîntemeiate susținerile reclamanților din cererea de chemare în judecată conform căroră pârâta avea obligația de a publica un anunț referitor la proiectul de hotărâre pe site-ul propriu, să-l afișeze într-un spațiu accesibil publicului și să-l transmită către mass-media centrală și locală, cât timp aceste obligații vizează numai un proiect de act normativ, ceea ce nu este cazul în cauza de față.

Instanța de judecată va reține că al doilea motiv de nulitate al cererii de chemare în judecată este unul întemeiat.

Astfel, conform dispozițiilor articolului 454 din Legea cu numărul 227/2015 privind Codul fiscal, categoriile de impozite și taxe locale sunt după cum urmează:

- a) impozitul pe clădiri și taxa pe clădiri;
- b) impozitul pe teren și taxa pe teren;
- c) impozitul pe mijloacele de transport;

- d) taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor;
- e) taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate;
- f) impozitul pe spectacole;
- g) taxele speciale;
- h) alte taxe locale.

Taxele instituite prin hotărârea cu numărul 28/30.04.2019 emisă de pârâtă, modificată prin hotărârea cu numărul 39/19.06.2019 de modificare a regulamentului care stabilește regulile ce trebuie respectate înaintea și după amplasarea pasarelei pontonului plutitor, sunt prevăzute în anexa cu numărul 2 a hotărârii cu numărul 28/30.04.2019, depusă la fila 49 a dosarului. Aceasta este o taxă pentru acordarea acordului de ocupare temporară a domeniului public în vederea montării pasarelei ponton plutitor pe luciul apei, și este împărțită în 4 categorii de taxe: 1. amplasare pasarelă ponton folosit în scop comercial; 2. amplasare pasarelă ponton folosit în scop necomercial – pentru pescari și persoane fizice; 3. pentru ancorare ambarcațiuni, altele decât cele de agrement nautic, și 4. pentru ancorare ambarcațiuni de agrement nautic.

Aceste taxe nu intră în categoria primelor 6 impozite și taxe prevăzute de dispozițiile articolului 454 din Codul fiscal, nereprezentând nici impozit pe clădiri și taxa pe clădiri, nici impozit pe teren și taxa pe teren, nici impozit pe mijloacele de transport, nici taxa pentru eliberarea certificatelor, avizelor și autorizațiilor, nici taxa pentru folosirea mijloacelor de reclamă și publicitate și nici impozit pe spectacole.

Conform dispozițiilor articolului 484 din Codul fiscal, taxe speciale se instituie pentru funcționarea unor servicii publice locale create în interesul persoanelor fizice și juridice, precum și pentru promovarea turistică a localității, consiliile locale, județene și Consiliul General al Municipiului București, după caz, pot adopta taxe speciale.

Ca atare, aceste taxe nu pot fi calificate drept taxe speciale, fiind în afara domeniului în care se instituie asemenea taxe.

Conform prevederilor articolului 486 din Codul fiscal, alte taxe locale pot fi instituite de către consiliile locale, consiliul general al municipiului București sau consiliile județene, după caz, pentru utilizarea temporară a locurilor publice și pentru vizitarea muzeelor, caselor memoriale, monumentelor istorice de arhitectură și arheologice și altele asemenea. Consiliile locale pot institui taxe pentru deținerea sau utilizarea echipamentelor și utilajelor destinate obținerii de venituri care folosesc infrastructura publică locală, pe raza localității unde acestea sunt utilizate, precum și taxe pentru activitățile cu impact asupra mediului înconjurător.

Prin urmare, taxele instituite prin hotărârea de consiliu local intră în categoria codului fiscal a altor taxe locale, și anume acelea instituite pentru utilizarea locurilor publice sau a infrastructurii publice.

Conform prevederilor articolului 486 alineatul 3 din Codul fiscal, taxele prevăzute la alin. (1) și (2) se calculează și se plătesc în conformitate cu procedurile aprobate de autoritățile deliberative interesate.

Ori în conformitate cu dispozițiile punctului 164 din Hotărârea de Guvern cu numărul 1/2016 privind normele de aplicare a Codului fiscal, - „164. În sensul aplicării prevederilor art. 486 alin. (3) din Codul fiscal, procedurile vor fi aprobate de consiliile locale interesate pentru anul fiscal următor; în municipiul București această atribuție revine Consiliului General al Municipiului București.”

Așadar, instituirea unor asemenea taxe – alte taxe locale, poate fi realizată numai începând cu anul fiscal următor, în cazul speței anul fiscal 2020.

Ori nici prin hotărârea cu numărul 28/30.04.2019 – fila 46 a dosarului, și nici prin hotărârea cu numărul 39/19.06.2019 – fila 87 a dosarului, nu este menționată instituirea taxelor începând cu anul 2020.

În acest fel, taxele locale instituite prin aceste două hotărâri se vor aplica din anul 2019, după data adoptării hotărârii de consiliu local, ceea ce contravine prevederilor expres ale punctului 164 din Hotărârea de Guvern cu numărul 1/2016 privind normele de aplicare Codului fiscal.

În concluzie, ambele hotărâri ale consiliului pârât sunt lovite de nulitate, fiind emise cu încălcarea legislației în materie fiscală, care impune ca stabilirea altor taxe locale să fie adoptată pentru anul următor fiscal, iar nu în cursul aceluiași an - anul adoptării hotărârii, motiv pentru va fi admisă cererea de chemare în judecată și se vor anula hotărârile cu numerele 28/30.04.2019 și 39/19.06.2019, emise de pârâtă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE**

Respinge excepțiile lipsei de obiect și a lipsei de interes.

Admite cererea formulată de reclamantii SC COBRA BOATS DIVISION SRL, având CUI 35018442/18.09.2015 și înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe langa Tribunalul Mehedinți sub nr. J25/361/18.09.2015, SC WATER TAXI ORȘOVA SRL, având CUI 37003111/08.02.2017 și înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe langa Tribunalul Mehedinți sub nr. J25/48/08.02.2017, SC CEMID INVESTMENT SRL, având CUI 34221456/12.03.2015 și înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe langa Tribunalul Mehedinți sub nr. J25/78/12.03.2015, PFA CIOVICA N NICOLAE, având CUI 22754528/16.11.2007 și înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe langa Tribunalul Mehedinți sub nr. F25/399/15.11.2007, I.I. OPREA Z. GHEORGHE- MIRCEA, având CUI 31786103/10.06.2013 și înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe langa Tribunalul Mehedinți sub nr. F25/505/10.06.2013 și I.I. BLIDARIU M. ILIE, având CUI 34052679/05.02.2015 și înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului de pe langa Tribunalul Mehedinți sub nr. F25/54/05.02.2017, cu domiciliul procesual ales în Orșova, str. Ștefan cel Mare, nr.33, jud. Mehedinți. în contradictoriu cu pârâtul CONSILIUL LOCAL AL MUNICIPIULUI ORȘOVA, cu sediul în Orșova, b-dul. 1 Decembrie 1918, nr. 20, județul Mehedinți.

Anulează hotărârile cu numerele 28/30.04.2019 și 39/19.06.2019, emise de pârâtă.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare, cale de atac care se va depune la sediul Tribunalului Mehedinți.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților de către grefa instanței, azi, 28.05.2020.

Președinte,
Dorinel Zoican

Grefier,
Olivia Elena Cionac

Red. D. Z./Tehn. O.E.C.
9 ex. / 12 pagini
18.06.2020
Cod operare date 2626

